

Последни новини: 40-годишен заможен мъж е убиецът на детето, намерено в куфар край Пасарел

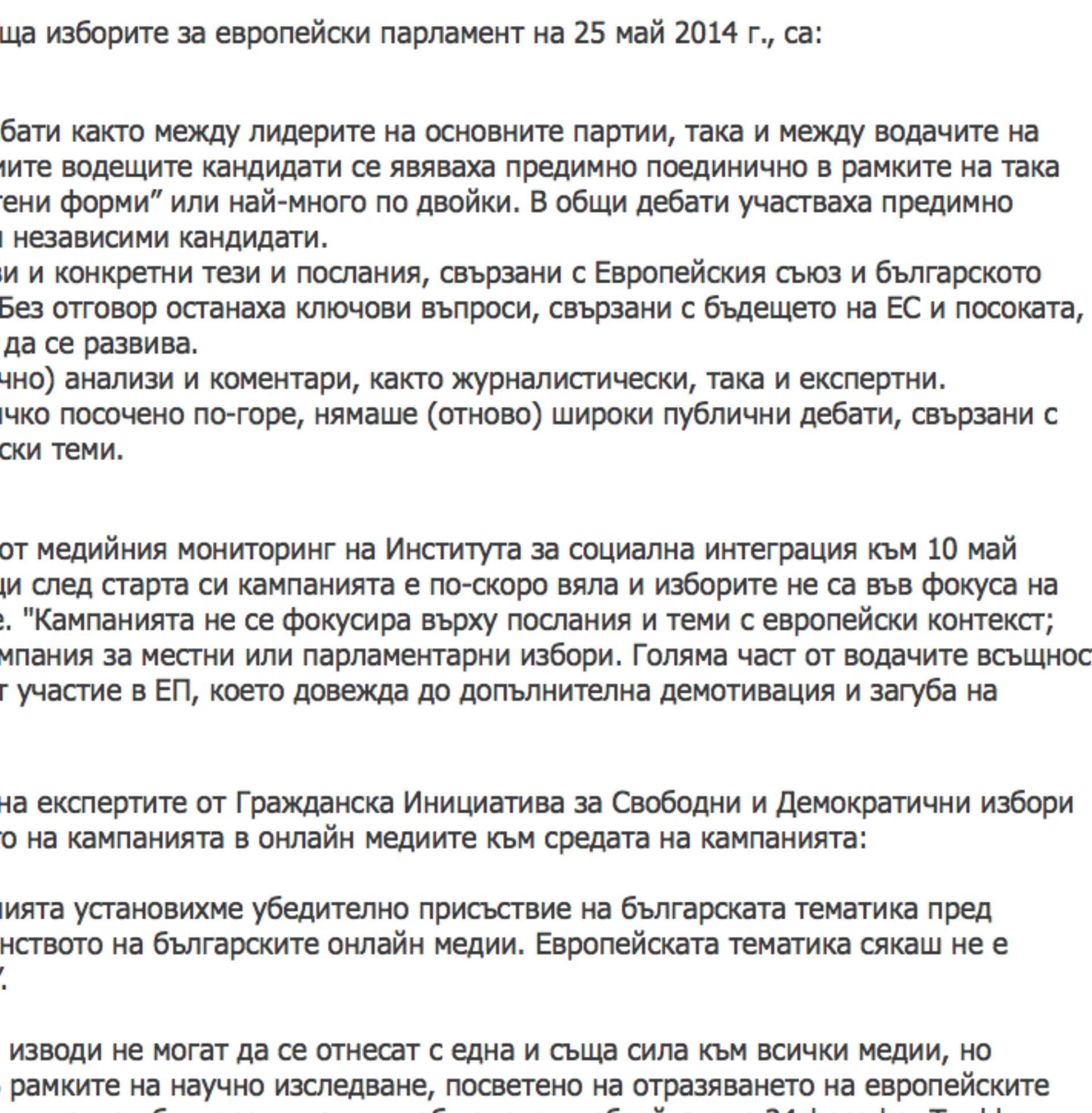
Начало » Анализы и Коментари » Къде е ЕС в медийната кампания за евроизборите?

Къде е ЕС в медийната кампания за евроизборите?

13:56 | 02.06.2014 | 1015 прочитания | [Ралица Ковачева*](#)

Размер на текста - +

Очевидният отговор на въпроса „Къде е ЕС в медийната кампания за евроизборите?“ в България е – няма го. Отвъд очевидното обаче се разкриват интересни процеси и тенденции както в работата на медиите, така и в поведението на политиците (което е тема на друг анализ). Основните изводи, които могат да се направят за медийното отразяване на кампанията, предхождаща изборите за европейски парламент на 25 май 2014 г., са:

- Нямаше преки дебати както между лидерите на основните партии, така и между водачите на листи. В телевизиите водещите кандидати се явяваха предимно поединично в рамките на така наречените „платени форми“ или най-много по двойки. В общи дебати участваха предимно малките партии и независими кандидати.
- Нямаше отчетливи и конкретни тези и послания, свързани с Европейския съюз и българското членство в него. Без отговор останаха ключови въпроси, свързани с бъдещето на ЕС и посоката, в която той трябва да се развива.
- Нямаше (достатъчно) анализи и коментари, както журналистически, така и експертни.
- В резултат на всичко посочено по-горе, нямаше (отново) широки публични дебати, свързани с важните европейски теми.

Междинните резултати от медийния мониторинг на Института за социална интеграция към 10 май показват, че две седмици след старта си кампанията е по-скоро вяла и изборите не са във фокуса на общественото внимание. "Кампанията не се фокусира върху послания и теми с европейски контекст; прилича по-скоро на кампания за местни или парламентарни избори. Голяма част от водачите всъщност са декларирали отказ от участие в ЕП, което довежда до допълнителна демотивация и загуба на интерес."¹

Подобни са и изводите на експертите от Гражданска Инициатива за Свободни и Демократични избори (ГИСДИ) за отразяването на кампанията в онлайн медиите към средата на кампанията:

"Съвсем според очакванията установихме убедително присъствие на българската тематика пред европейската в пространството на българските онлайн медиии. Европейската тематика сякаш не е равностойно застъпена".

Разбира се, всички тези изводи не могат да се отнесат с една и съща сила към всички медии, но тенденциите са общи. В рамките на научно изследване, посветено на отразяването на европейските теми в четири британски и четири български медиии, наблюдавам уебсайтовете 24chasa.bg, Trud.bg, Sega.bg и Dnevnik.bg. Изследването ще приключи в края на юни, а резултатите от него ще са готови през есента, затова на този етап мога да коментирам само някои общи тенденции.

- Информационните материали категорично доминират над анализите и коментарите. През май информационните материали са средно близо пет пъти повече от аналитичните, а преди началото на кампанията разликата е още по-драстична и в някои от медиите достига 10 към 1 в полза на информационното равнище.
- Основните говорители по европейските теми, цитирани в медиите, са националните политици. Видимо отсъстват експертите, неправителственият сектор, политически лидери от други европейски страни и представители на европейските институции (доколкото Европейският парламент и Европейската комисия са често споменавани като институции, става дума най-вече за теми, свързани с България (примерно „Южен поток“), решения на институциите и кризата в Украйна.)

Тази тенденция е много по-силно изразена в 24chasa.bg и Trud.bg, отколкото в Sega.bg и Dnevnik.bg. Dnevnik.bg е медиата с най-много новини от и за ЕС и отделни държави-членки, както и най-голямо разнообразие на темите, включително „екзотични“ за българските медиии теми като банковия съюз, данъкът върху финансовите транзакции, идеята за енергийен съюз и пр. Интересно е, че при 24chasa.bg и Trud.bg (чиито информационни страници са почти идентични, разлика има в аналитичните материали през април, преди началото на кампанията, европейските институции категорично преобладават като главни действащи лица в новините, свързани с ЕС – близо три пъти. Причините за това са доминиращите теми – кризата в Украйна и последната сесия на Европейския парламент. Картина рязко се променя през май, когато кампанията вече е започната. Тогава с огромна преднина напред излизат националните политици. При Sega.bg и Dnevnik.bg не се наблюдава подобна тенденция. Нещо повече, при последните две издания макар политическите говорители да се увеличават, присъстват значително повече такива от други европейски страни и европейските институции, а представянето на българските политици е сравнително балансирано.

За сметка на това, преобладаващата част от новините в 24chasa.bg и Trud.bg, свързани с кампанията за евроизборите у нас, са посветени на кампанията на две партии – България без цензура (ББЦ) и най-вече Българската социалистическа партия (БСП). Една от основните причините за подобен дисбаланс е възможността медиите да сключват договори за платено отразяване на кампаниите за определени политически сили. Платеното съдържание, обаче, не винаги се обозначава надлежно и се разграничава видимо от редакционното съдържание.

"Мониторингът показва, че платеното съдържание се маркира ясно основно в телевизиите. В останалите медии – вестници и онлайн издания, има различна практика – или няма обозначение, или присъства само маркер на страниците на вестниците и онлайн изданията, където се публикуват платени дописки и други материали по договор с участниците в изборите. Например поставя се знак "Избори 2014", но няма ясно обозначение към всеки платен материал. Често на страниците, маркирани с рубриката "Избори 2014", се смесва новинарско съдържание с платено съдържание." (ИПРС)²

"В електронните си издания, ежедневниците по-скоро не маркират платените предизборни материали – не сме регистрирали нито един специално разработен и използван знак. Решението на 20т електронните издания е да въведат рубрика "Избори 2014" или "Евроизбори 2014" в главното меню, където публикуват и платени и неплатени материали, свързани с предизборната активност на кандидатите за депутати в Европейски парламент." (ГИСДИ)³

Тези наблюдения се потвърждават и от моето изследване. За първи път наличието на надпис "Платено съдържание" в предизборни новини в 24chasa.bg и Trud.bg съм регистрирала на 12 май. Дотогава съобщенията, свързани с кампаниите на посочените партии, минават не просто като бесплатни, но и като редакционно съдържание, тъй като никъде не е указано, че са съобщения на партитите пресцентрове – това става ясно, когато дословно същите информации се откриват на сайтовете на съответните партии или в други медиии. Практиката да не се обозначава платеното съдържание като да се смесва с останали информационен поток, както и да не се посочва източникът на информацията, има няколко съществени последици. Първо, както са отбелаяли експертите от ГИСДИ, това подвежда читателя, който не е уведомен, че става дума за платен материал, който медиата предоставя по силата на договор и срещу заплащане, а не защото е преценила, че става дума за новина, чието съобщаване е важно за обществото. Още по-важно като че ли, особено в случаите когато поради склучените договори в информационния поток преобладава отразяването на определени партии и личности, те изземват от медиите ключовата функция да определят дневния ред – налагат за какво и как да се говори. В резултат, на съдържателно ниво можем да определим няколко основни послания, изльзени от социалистическата партия, с които са били „обълчени“ читателите на 24chasa.bg и Trud.bg:

Досега Европа (ЕК) беше дясна и работеше за банките, а не за хората. Трябва ни нова, социална Европа.

Досега България беше третирана като страна-второ качество, периферия. Ако спечелим България ще стане равноправен член на ЕС.

Трябва да работим за националния интерес в ЕС.

Европейската комисия е правителството на ЕС. Изберете нашият кандидат за председател на ЕК, за да определяме ние политиката на ЕС.

Ако Мартин Шулц стане председател на ЕК, България ще влезе в Шенген.

Тези „опорни точки“ на социалистите, срещу които не стоят други политически тези, нито съответното редакционно съдържание като новини и анализи, оставят читателя с убеждението, че тази визия за ЕС е без алтернатива. Това небалансирано отразяване на кампанията се вижда и на коментарно-аналитично равнище. Интервюто е предпочитан жанр от медиите, анализите (по теми, свързани с ЕС) са рядкост, да не говорим за редакционни коментари.

През май (до 25 май) на сайта 24chasa.bg са публикувани 8 интервюта по темата избори с политици от Коалиция за България. За сравнение: ББЦ – 2, ДЛС – 1, ГЕРБ – 1 (след 12 май те са отбелаяни като „платено съдържание“).

Подобна е картината на Trud.bg – 6 интервюта с политици от Коалиция за България и 1 с "Атака" (след 12 май те са отбелаяни като „платено съдържание“). Именно на тези интервюта се дължи увеличението в броя на аналитичните материали в двете медиии.

Sega.bg е публикувал две интервюта с кандидати за евродепутати от ГЕРБ (не са отбелаяни като платени).

Dnevnik.bg публикува 3 интервюта с водачите на листите на ББЦ, ГЕРБ и РБ (не са отбелаяни като платени).

Анализите и коментарите повтарят тенденцията от информационното равнище да се занимават предимно вътрешнополитическите измерения на европейските избори. Доколкото присъстват европейски теми, те са свързани с възхода на популистките и антиевропейски партии (в това отношение България не е изключение от общата картина – навсякъде в ЕС това беше основна тема в медиите), като в много голям процент от случаите са препубликувани от чуждестранни медиии.

Българските журналисти предпочитат да не анализират, коментират, а още по-малко заемат позиции по ключови европейски въпроси – „повече или по-малко Европа“, „Европа на две скорости“, свободното движение, икономическата интеграция, външната политика, енергийната политика. Макар че има журналистически материали, посветени именно на темата за липсата на европейски дебати в кампанията ("Обещанията – български, а вотът – уж европейски" – Trud.bg, "В ЕС съм, партиите ги няма" – Sega.bg), самите медиии също са фокусирани във вътрешнополитическите проблеми и рядко предоставят на аудиторията си аналитични материали и коментари, които да й помогнат да се ориентира по-добре в европейската проблематика. Доколкото се появяват анализи, свързани с големите въпроси, които стоят пред ЕС ("На четири фронта битки за Европарламента" – trud.bg) и членството на България в ЕС в контекста на евроизборите ("Истини и лъжи за ЕС", "Европейски или Евразийски съюз – какво избираме?" – dnevnik.bg), те са дело на външни автори.

Задачата на журналистически анализи и коментари (които далеч не започва и не свършва с кампанията за евроизборите) доведе до това, че медиите излязоха отстъпиха на политиците терена за налагане на теми и тези. Дори очевидни неверни и подвеждащи твърдения, свързани с ЕС ("България губи пари от членството си", "ЕК е правителството на ЕС", "България не е равноправен член на ЕС") бяха оставени без опровержение и коментар от страна на медиите. Резултатът от това е не просто, че у гражданините създават погрешни представи, а се създават погрешни и нереалистични очаквания към ЕС, които впоследствие неминуемо водят до разочарование и липса на доверие. Държа да уточня, че изобщо нямам предвид българските медиии да играят ролята на ПР-и на ЕС и да пропагандират проевропейски тези и настроения – напротив, важното е гражданините да разполагат с точна информация и различни позиции, а колкото повече спорове и дебати има, толкова по-голяма е възможността читателят да си състави информирано мнение.

Още по-интересна е картината в проевропейския The Guardian, който даде трибуна на различни хора и идеи в контекста на евроизборите – университетски преподаватели, гражданини активисти, представители на екологични движения, застъпници на правата на жените и пр. Изданието отбелая 9 май със серия от публикации, изгответи съвместно с още 4 големи европейски вестника, посветени на ЕС, Европейски парламент, дебатите за и против политиката на бюджетни ограничения (доминираща тема на изданието, по което то ясно и последователно защитава своята позиция против бюджетните ограничения и за по-силна европейска социална политика) и пр.

В контекста на евроизборите, и двата вестника поставят във фокуса на вниманието на читателите си темата за разрива между политическия елит и гражданините, за проблемите във функционирането на демокрацията не просто в ЕС, а на национално равнище, включително въпросът за ролята и отговорността на медиите в тези процеси.

Като заключение мога да кажа със съжаление, че кампанията за евроизборите не доведе до увеличаване на информацията за ЕС и българското членство в него в българските медиии (качеството ѝ е обект на отделен анализ), нито увеличаване на аналитичните материали и позициите. В резултат не състояха широки обществени дебати по европейски теми – най-вече консерваторите, до които изданието е близко. В същото време не липсват журналистически коментари и позиции, както и такива на външни автори, в подкрепа на други партии, дори и от типа "Зашо ще гласувам за..." Както в лицето на евродепутати, така и на редакционно ниво, изданието не се страхува да изрази мнение и позиция, за сметка на това разделянето на информацията от коментара се спазва строго. Сред външните автори присъстват анализатори, журналисти, икономисти и пр.

За сравнение дам някои примери от британските вестници The Telegraph, The Guardian. За разлика от българските медиии, при тях сътношението между информационните и аналитичните материали е почти едно към едно. Не е рядкост да се види редакционен коментар по европейска тема, включително в периода пред началото на кампанията. Коментарите и анализите са предимно собствени (подписани от журналисти от медиите), а темите са свързани най-вече с членството на Великобритания в ЕС, необходимостта от реформи в ЕС, демократичния дефицит на ЕС. Изданието предоставя място на политици да изразят позиции и да коментират актуални теми – най-вече консерваторите, до които изданието е близко. В същото време не липсват журналистически коментари и позиции, както и такива на външни автори, в подкрепа на други партии, дори и от типа "Зашо ще гласувам за..." Както в лицето на евродепутати, така и на редакционно ниво, изданието не се страхува да изрази мнение и позиция, за сметка на това разделянето на информацията от коментара се спазва строго.

В резултат на изразяването на темата за разрива между политическия елит и гражданините, за проблемите във функционирането на демокрацията не просто в ЕС, а на национално равнище, включително въпросът за ролята и отговорността на медиите в тези процеси.

Като заключение мога да кажа със съжаление, че кампанията за евроизборите не доведе до увеличаване на информацията за ЕС и българското членство в него в българските медиии (качеството ѝ е обект на отделен анализ), нито увеличаване на аналитичните материали и позициите. В резултат не състояха широки обществени дебати по европейски теми – най-